

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'
תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

בפני כב' השופטת עפרה גיא

בתלה"מ 20542-07-22:

תובע י.מ.
באמצעות ב"כ עו"ד גיל בר-זהר
נגד

נתבעת ק.מ.
באמצעות ב"כ עו"ד שרון קולסקי

ובתלה"מ 56429-01-23:

תובעת ק.מ.
באמצעות ב"כ עו"ד שרון קולסקי
נגד

נתבע י.מ.
באמצעות ב"כ עו"ד גיל בר-זהר

פסק דין

בפסק-דין זה אדרש לתביעות רכושיות הדדיות שהגישו הצדדים האחד נגד משנהו במסגרת שני ההליכים שבכותרת פסק-הדין.

לנוחיות העיון מר י.מ. יכונה להלן בפסק-הדין: 'האיש' ואילו הגב' ק.מ., תכונה להלן בפסק-הדין: 'האישה'.

מבוא ועובדות אשר אינן שנויות במחלוקת

1. הצדדים שבפני הם בני-זוג לשעבר, אשר באו בברית הנישואין ביום 03.03.1992 ומנישואין אלה לא הביאו לעולם ילדים משותפים.
לאיש שלושה ילדים, אשר נולדו לו ממערכת יחסים שקדמה לנישואיו לאישה.
האישה לא הביאה לעולם ילדים, לא קודם ולא לאחר נישואיה לאיש.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

2. הצדדים בעלי לקות ראייה ומחזיקים בתעודת עיוור.

3. ביום 28.11.2002 אושר וקיבל תוקף פסק-דין, במסגרת תמ"ש 14280/02, הסכם ממון שנחתם בין הצדדים ביום 20.09.2002.

להלן: 'הסכם הממון'.

4. ביום 25.01.22 הגישה האישה בקשה ליישוב סכסוך במסגרת י"ס 55504-01-22. הליך יישוב הסכסוך נסגר ביום 16.05.22.

להלן: 'התביעה ליישוב סכסוך'.

5. ביום 10.07.22 הגיש האיש, במסגרת תלה"מ 20542-07-22, תביעה רכושית במסגרתה עתר, בין היתר, לתת פסק-דין המצהיר וקובע כי מחצית מכל הרכוש ו/או הנכסים ו/או הכספים ו/או הזכויות מכל מין וסוג שהוא הרשומים ע"ש האישה ו/או על שם מי מטעמה ואשר נצברו במהלך הנישואין, שייכים לו. עוד עתר להורות על איזון משאבים ופירוק השיתוף ביחס לכלל הנכסים והזכויות הכספיות של הצדדים.

ביום 23.01.23 הוגשה תביעת האישה, במסגרת תלה"מ 56429-01-23, במסגרתה עתרה, בין היתר, להורות על ביטול הסכם הממון שנחתם בין הצדדים ולהורות כי נכסי הצדדים לא יאוזנו כלל וכל צד יישאר הבעלים הבלעדי של זכויותיו וחובותיו. לחילופין, עתרה להורות על חלוקתם באופן לא שוויוני והנוטה לטובתה.

6. בנוסף, בין הצדדים נטושה מחלוקת ביחס למועד בו חל הקרע בחיי הנישואין. בעוד האישה טוענת למועד קרע שחל בחודש יולי 2020, המועד בו פתחה חשבון בנק עצמאי, הרי שהאיש טוען למועד קרע מאוחר יותר, יום הגשת התביעה ליישוב סכסוך, בחודש ינואר 2022.

תמצית טענות הצדדים

7. תמצית טענות האיש בתלה"מ 20542-07-22

א. מספר שנים לאחר שנישאו קיבלו הצדדים החלטה משותפת לערוך הסכם ממון, במסגרתו הסכימו לשתף זה את זה בכל הזכויות והרכוש הרשומים על שמם.

ב. התערבות בני משפחה מצד האישה לאורך השנים בענייני ניהול כספיהם, הובילה לחיכוכים ומריבות בין השניים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

ג. בהחלטה משותפת ולאחר שיחסייהם עלו על שרטון, נקטה האישה בהליך של יישוב סכסוך.

ד. ניסיונותיו להגיע להסכמות עם האישה לא נשאו פרי ומכאן תביעתו.

ה. הגם שבהסכם הממון הצהירו הצדדים על רכושם המשותף וזכויותיהם הכספיות, הרי שהאישה סרבה לבקשתו לביצוע פירוק שיתוף שוויוני ברכושם.

ו. לפיכך, הוא עותר, בין היתר, לקבלת פסק-דין הצהרתי הקובע כי מחצית מכל הרכוש, הנכסים, הכספים, הזכויות מכל מין וסוג שהוא, הרשומים ע"ש האישה או ע"ש מי מטעמה, ואשר נצברו במהלך שנות הנישואין, שייכת לו; להורות לאישה להעביר לידיו מחצית מדמי השכירות המשתלמים בעבור הדירה המצויה בבעלותם ולהורות על חלוקת כלל הנכסים והזכויות הכספיות בין הצדדים, תוך איזון משאבים ביניהם.

8. תמצית טענות האישה בתלה"מ 20542-07-22

א. דין התביעה להידחות ו/או להימחק על הסף, שכן עסקינן בתביעה טורדנית וקנטרנית ומוטב היה לאיש שלא יגישה. התביעה נועדה להתעמר ולהתעלל בה.

ב. היא עיוורת בשתי עיניה ואינה רואה כלל, בעוד האיש לקוי ראייה, אם כי רואה.

ג. לאורך השנים הצדדים לא פעלו על פי הסכם הממון ודי בכך כדי להכריז עליו כבטל מעיקרו ולא לפעול על פיו. כך גם הרכוש לא נצבר במאמץ משותף.

ד. האיש כפה עליה את הסכם הממון ו/או הטעה אותה, מתוך מטרה לנשל אותה מזכויותיה תוך ניצול חולשתה, מצוקתה ומוגבלותה.

האיש הוא אשר פנה לעו"ד שערך את הסכם הממון, כאשר היא לא לוותה ע"י מי מבני משפחתה; היא לא היתה שותפה מלאה בגיבוש ההסכם וההסכם הוכתב לה.

האיש גרם לה לחשוב כי רק באמצעות הסכם ימנעו מחלוקות עתידיות עם ילדיו. היא חשבה בתמימותה כי יש צדק בדבריו, אך בדיעבד התברר לה כי כל המהלך של חתימת ההסכם נועד לטובת האיש בלבד.

ה. האיש הוא הנהנה היחידי מהסכם הממון ולא היה לה כל אינטרס לחתום עליו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

- 1 בניגוד לקבוע בסעיף 9 להסכם הממון, הרי שהאיש לא צרף אותה כשותפה בחשבון הבנק
2 המתנהל על שמו; המשיך לנהל את חשבון הבנק בנפרד; העביר הכנסותיו והפקיד כספים
3 לחשבון הבנק שבבעלותו, משך כספים מחשבון זה לטובתו ולטובת ילדיו; כמעט שלא
4 תרם מאומה לצרכי הבית ולא שיתף את התא המשפחתי בהכנסותיו.
5
- 6 ז. בעוד שעד לחודש ינואר 2022 היא הפקידה מלוא הכנסותיה לחשבון הבנק המשותף,
7 נודע לה כי האיש הבריח כספים מהחשבון המשותף; לא הפקיד מלוא הכנסותיו
8 והכנסות שהתקבלו מהשכרת נכסי המקרקעין שבבעלותם ואף משך כספים הנאמדים
9 במאות אלפי שקלים במהלך תקופת הנישואין, זאת ללא ידיעתה, הסכמתה ואישורה.
10 היא איננה יודעת מה עלה בגורל כספים אלה ו/או לאן נעלמו, אם כי התברר לה כי האיש
11 העביר כספים לחו"ל בסכומים שאינם ידועים לה. כך גם היא איננה יודעת מה עלה בגורל
12 הכספים שנשמרו בכספות בביתם.
13 מטעמים אלה, טוענת המבקשת כי בין הצדדים לא היה שיתוף ולפיכך, הסכם הממון
14 בטל מעיקרו.
15
- 16 ח. בחודש יולי 2020, לאחר שקצה נפשה מהתנהלותו הקלוקלת של האיש, היא פתחה
17 חשבון בנק פרטי, כאשר עד לחודש ינואר 2022 היא הפקידה מלוא הכנסותיה לחשבון
18 הבנק המשותף ולמעט הסך של 2,000 ₪, אותם העבירה לחשבון הפרטי המתנהל על
19 שמה.
20 החל מחודש פברואר 2022 מלוא הכנסותיה מופקדות בחשבון הבנק הפרטי המתנהל על
21 שמה בלבד.
22
- 23 ט. נוכח הטעייתה ע"י האיש והברחת כספים שנעשתה על ידו, היא עותרת שלא להורות על
24 איזון בנכסי וברכוש הצדדים; לחילופין, להורות על חלוקה שאינה שוויונית ברכוש
25 הצדדים, לטובתה ו/או על דרך החרגה של נכסים וכספים קודם ביצוע חלוקת הרכוש
26 ולחילופי חילופין, לקבוע כי מלוא הזכויות בדירות ברחוב ח' וברחוב ס', שייכות לה
27 בלבד; להחיל את סעיף 8 לחוק יחסי ממון על כספי הפנסיה המועברים לידה ולהחריג
28 מהחלוקה את הכספים ו/או הזכויות ו/או כל גמלה לה היא זכאית נוכח נכותה.
29
- 30 ביחס לחשבוניות הבנק, היא טוענת כי נוכח התנהלותו של האיש יש לקבוע כי כל צד
31 יוותר עם חשבון הבנק שלו ואילו החשבוניות המצויים בחשבון הבנק המשותף יועברו
32 במלואם לידיה.
33
- 34 עוד היא עותרת לחייב את האיש להעביר לה מחצית הכספים אותם העבירה לצורך כיסוי
35 יתרת החובה שהיתה בחשבון המשותף ולהורות על סגירתו של חשבון הבנק המשותף.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

9. תמצית טענות האישה בתלה"מ 56429-01-23

האישה חוזרת על טענותיה שהועלו בכתב ההגנה שהגישה במסגרת תלה"מ 20542-07-22 ועותרת, בין היתר, ליתן צו האוסר דיספוזיציה בנכסי המקרקעין שבבעלות הצדדים; להורות על בטלותו של הסכם הממון; להורות על חלוקה לא שווה של נכסי הצדדים; להורות לנתבע להשיב לה: את כספי השכירות שנטל לעצמו; את חלקה בכספים ששולמו עבור חופשה בדובאי, אשר לא יצאה אל הפועל; את חלקו בהוצאות הבית המשותף; מחצית הסכום ששילמה עבור כיסוי יתרת החובה בחשבון הבנק המשותף, בסך של 1,150 ₪ וכן את מלוא הכספים שהוברחו או לא הועברו על ידו לטובת התא המשפחתי.

10. תמצית טענות האיש בתלה"מ 56429-01-23

א. האיש חוזר על הטענות שהעלה בכתב התביעה שהגיש במסגרת תלה"מ 20542-07-22; מכחיש את המסכת העובדתית שהוצגה ע"י האישה; טוען כי מדובר בתביעה מופרכת וחסרת כל יסוד שהוגשה בחוסר תום לב, תוך ניצול לרעה של הליכי משפט. האיש מוסיף כי נסיבות חייהם האמתיות של הצדדים שונות בתכלית מהמתואר ע"י האישה.

ב. האיש טוען כי הסכם הממון קיים ע"י הצדדים משך כל תקופת החיים המשותפת ולמעט סעיף 9 שבו, מהטעם שהאישה היא זו שסירבה להצטרף כשותפה בחשבון הבנק המתנהל על שמו.

אי קיום סעיף אחד מתוך הסכם הממון אינו הופך אותו לבטל ואינו מקנה לאישה את הטענה של 'זניחת ההסכם' בייחוד שעה שאי קיום סעיף 9 להסכם הממון נעשה בהסכמה. הואיל ויתר סעיפי הסכם הממון קוימו כלשונם, הרי שהסכם הממון נותר תקף ומחייב.

ג. הוא לא עשק את האישה, לא הפעיל עליה כל לחץ או כפיה על מנת שתחתום על הסכם הממון. זאת ועוד, לא רק שההסכם נחתם מתוך רצון ובהסכמה חופשית והדדית וכפי שאף הצהירו השניים בפני בית המשפט עובר לאישורו של הסכם הממון, אלא שעריכת הסכם הממון הינה פרי יוזמת האישה.

בהינתן כי הסכם הממון קיבל תוקף פסק-דין לפני שנים רבות ולא הוגש עליו ערעור, הרי שהוא חלוט.

ד. טענות האישה בדבר לחץ וכפיה שקריות ומופרכות וכל מטרותן להציגו באור שלילי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

- ה. האישה מעולם לא היתה תלויה בו ; ניהלה את חייה באופן עצמאי ומכובד והוא, מצידו, תמך בה כנהוג בין בעל לאישה.
- ו. מדובר באישה עצמאית, עובדת לפרנסתה כעובדת סוציאלית ; מתניידת באופן עצמאי, ללא כל תלות או עזרה.
- ז. מעולם לא היה שתלטן ודומיננטי במשפחה ויחסי הצדדים היו מושתתים על הבנה, כבוד ואמון הדדי וזאת עד לעלייתם על שרטון, על רקע התערבותם הבלתי פוסקת של בני משפחת האישה, אשר פעלו ליצור סכסוך בינו לבין האישה מסיבות כספיות.
- ח. כחלק ממזימה שרקמה עם בני משפחתה, היא הזמינה עבורו כרטיס טיסה לחו"ל ובעת שהייתו בחופשה, האישה ומשפחתה גנבו את רכושו האישי, כולל מסמכי חשבון בנק.
- ט. מעולם לא גנב, ולו פרוטה, מהאישה או העביר כספים לילדיו מהחשבון המשותף ; כל ההכנסות שהתקבלו מהשכרת נכסי המקרקעין הופקדו בחשבון הבנק המשותף. מה גם שקרוב משפחתה של האישה עובד בסניף הבנק בו התנהל חשבון הבנק המשותף, והוא אף דאג לדווח לשניים אודות מצב החשבון. לכן, אין זה סביר כי ירשה לעצמו לגנוב כספים מחשבון בנק המצוי באופן תדיר תחת עינו הפקוחה של קרוב משפחתה של האישה.
- י. הוא מכחיש טענת האישה על פיה הדירה ברחוב ש' נרכשה במחיר נמוך מאוד ; טוען בעניין זה כי לתובעת ניתנה משכנתה בתנאים טובים לרכישת הדירה ומוסיף כי בהינתן כי דירה זו נרכשה במהלך הנישואין היא נרשמה על שמם של הצדדים.
- יא. ביחס לדירה ברחוב ס', הוא טוען כי בהינתן כי רכישתה התאפשרה באמצעות הלוואת משכנתה, אותה נטלו השניים, היא נרשמה על שמם.
- יב. הוא טוען כי השיב לאישה את חלקה בכספים ששילמו עבור החופשה לדובאי, בסך של 3,500 ₪ ואף חזר על טענה זו בחקירתו – עמ' 26 שורה 23.
- יג. ביחס לטענות האישה בעניין השימוש בכספי השכירות, הוא טוען כי אלה שימשו לטובת טיפולים רפואיים לתובעת וכן עבור בילויים זוגיים משותפים של השניים.
- יד. בהסכמת האישה העביר את יתרת הכספים שנותרה לו מקצבת הנכות לאחר שנשא בהוצאות הדירה ברחוב ס', לטובת סיוע לילדיו, שהיו באותה העת בשירות צבאי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

יד. מטרת פתיחתו של חשבון הבנק המתנהל ע"ש האישה, נועד לצורך גיוס כספים לטובת השתלת כליה לה נזקקה.

טו. הוא העביר לאישה את חלקו בהוצאות הבית ומעולם לא העביר כספים ללא אישורה של האישה וכן כספים לחו"ל.

טז. מטעמים אלה, טוען האיש כי האישה איננה זכאית ולו לסעד אחד שתבעה וכי יש לדחות את התביעה על הסף, תוך חיוב האישה בהוצאות.

11. בישיבת קדם משפט, אשר התקיימה בתובענה ביום 21.02.23, ולאחר שיח שהתנהל בין הצדדים מחוץ לפרוטוקול, נראה היה כי הצדדים מנסים לגבש ביניהם פשרה ולפיה האיש ייקח את הדירות שברחוב ס' וברחוב ח' והאישה תיקח את הדירה שברחוב ה'. בין הצדדים ניטשה מחלוקת ביחס לשוויים של נכסי המקרקעין, כאשר האישה העריכה כי קיים פער של כחצי מיליון לטובת האיש ואילו האיש מנגד, טען כי זכויותיה הפנסיוניות של האישה שוות כחצי מיליון ₪ והציע לבצע איזון בין הפערים שבין העברת הזכויות בנכסי המקרקעין לבין חלקו בזכויותיה הסוציאליות שנצברו ע"ש האישה.

כך גם עלו ענייני הכתובה, עליה תוותר האישה וככל שהצדדים יגיעו להסכמות ביניהם וכך גם ביחס לכספים שנשמרו בכספת.

הצדדים לא חלקו על כי שבחשבון הבנק המשותף קיים חיסכון בגובה 150,000 יורו וחיסכון נוסף בגובה של 45,000 ₪ ובעניין זה הסכימו הצדדים לחלוק בחיסכון ע"ס 45,000 ₪ בחלוקה שווה ביניהם, בעוד המחלוקת בעניין זה נותרה בעניין החיסכון בגובה 150,000 יורו (האיש טען כי יש להעביר מלוא הסכום לידי ונגד חלקו בזכויות הפנסיוניות של האישה, בעוד האישה טענה לחלוקה שוויונית בכספים אלה ולנוכח ההתנהלות הכלכלית של הצדדים בעבר).

במסגרת ההליך מונה שמאי להערכת שוויין של שלוש הדירות שבבעלות הצדדים. עוד מונה אקטואר לצורך קביעת זכויות וחובות הצדדים. חוות דעת הוגשו לתיק.

12. בהינתן כי הצדדים נחלקו בשאלת מועד הקרע בחיי הנישואין, הוריתי לאקטואר לערוך חישובים ביחס למועד הקרע הנטען ע"י האישה, 15.07.20 (המועד בו פתחה חשבון בנק בנפרד מהאיש) וכן ביחס למועד הקרע הנטען ע"י האיש, 25.01.22 (מועד הגשת הליך יישוב הסכסוך).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

13. בישיבת קדם משפט, אשר התקיימה ביום 28.01.24, ניתן פסק-דין חלקי במסגרתו אושרו הסכמות הצדדים ביחס לאופן חלוקת נכסי המקרקעין המשותפים לפיהן, שוויה של הדירה ברחוב ס' הוא 1,260,000 ₪; שוויה של הדירה ברחוב ח' הוא 1,800,000 ₪ ושוויה של הדירה ברחוב ה' הוא 2,200,000 ₪. עוד הוסכם בין הצדדים כי הפער בגין שווי הזכויות בדירות הוא 860,000 ₪; לטובת האישה עומד מחצית הסכום בסך של 430,000 ₪ והסכום ישולם במועד איזון הזכויות בין הצדדים בצירוף הצמדה כחוק.

14. בין הצדדים ניטשה גם מחלוקת ביחס לשיטת התחשיב בה יש לנקוט לצורך ביצוע איזון המשאבים וכפי שפורטו בחוות הדעת. בעוד האיש ביקש לנקוט עפ"י שיטה א' שבחוות הדעת, קרי, שיטת היוון הזכויות, הרי שהאישה עתרה לנקוט על דרך שיטה ב', קרי, חלוקה הזכויות במועד גמילתן – ראו, בין עמ' 16 שורות 5-21.

15. משלא עלה בידי הצדדים להגיע להסכמות, נשמעו הוכחות וכעת אעבור לבירור המחלוקות שבין הצדדים.

16. הרכוש אשר נצבר ע"ש הצדדים במהלך הנישואין

נכסי מקרקעין

א. **דירת ברחוב ע' בעיר...** – דירה זו, אשר שימשה למגורי הצדדים, נרכשה בשנת 1999 תמורת הסך של כ-550,000 ₪. דירת המגורים היתה נקייה ממשכנתה בעת נקיטת ההליכים המשפטיים.

ב. **דירה ברחוב ש' בעיר...** – נכון למועד הגשת התביעה היתה הדירה מצויה בפרויקט התחדשות עירונית והצדדים קיבלו עבודה תשלום חודשי מאת קבלן הפרויקט בסך כולל של 3,200 ₪ (1,600 ₪ עבור כ"א מהצדדים לחודש).

דירה זו נרכשה בשנת 2002 מחברת 'עמיגור', מכוח זכאות האישה לדיוור ציבורי כעולה חדשה – סעיף 29ב. לכתב ההגנה של האישה ועדות האיש בעמ' 25 שורה 15.

ג. **דירה ברחוב ס' בעיר...** – במועד הגשת התביעות דירה זו הושכרה תמורת דמי שכירות בגובה 3,000 ₪ בחודש. מדובר בדירת 'עמיגור' שהיתה בבעלות הורי האישה ונרכשה על ידי הצדדים במחיר נמוך מערכה הריאלי.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

האיש טוען כי לטובת רכישת דירה זו נטלו הצדדים הלווה מובטחת במשכנתה וצירף, כנספח א' לכתב ההגנה, דף פירוט נתונים לתיק הלוואה מבנק לאומי למשכנתאות, ממנו עולה כי נכון ליום 31.12.04 עמד סכום קרן ההלוואה שניטלה ע"י הצדדים בסך של 480,000 ₪.

בעדותו אישר האיש כי הצדדים רכשו דירה זו בהנחה מכוח זכאותם של הורי האישה – עמ' 25 שורה 11 וכי מנגד התחייבו השניים להעניק לאימה של האישה זכות מגורים בדירה עד לאריכות ימיה ושנותיה, זכות אותה אף עיגנו בהסכם הממון – עמ' 22 שורות 12-15.

ד. כאמור לעיל, בדיון אשר התקיים בתובענה ביום 28.01.24, הסכימו הצדדים על אופן חלוקת נכסי המקרקעין ביניהם, כך שלאחר חלוקתם נוצר פער של 430,000 ₪ לטובת האישה. בפסק דין חלקי, אשר ניתן בדיון כאמור, נקבע כי הפער שנוצר לטובת האישה ישולם במועד האיזון בין הצדדים בצירוף, הצמדה כחוק.

חשבונות בנק

ה. חשבון בנק משותף בבנק דיסקונט סניף 04 מס' חשבון ... – בחודש ינואר 2022 הגבילה האישה את חשבון הבנק לשתי חתימות. בכתב התביעה טענה האישה כי בחשבון הבנק המשותף קיים חיסכון בסך כ-45,000 ₪ וחיסכון נוסף בסך ש כ-150,000 אירו. חשבון בנק המתנהל ע"ש האיש בבנק דיסקונט סניף 26 מס' חשבון חשבון בנק המתנהל ע"ש האישה בבנק דיסקונט סניף 4 מס' חשבון

זכויות פנסיוניות וסוציאליות

ו. זכויות פנסיוניות וסוציאליות שנצברו ע"ש האישה במקום עבודתה. ע"ש האיש לא נצברו זכויות פנסיוניות וסוציאליות.

20,000 יורו בכספת הביתית

ז. בעדותו אישר האיש כי בכספת הביתית היו כספים בסכום של 20,000 יורו וכי לאישה העביר סך של 2,500 יורו בלבד מכספים אלה – בעמ' 24 שורות 18-20. האיש העיד כי מקורם של הכספים מקצבת הביטוח הלאומי, טען כי מדובר בחיסכון עבור ילדיו וכי השתמש בכספים אלה מאחר שהאישה סגרה את חשבונות הבנק - ראו, עדות האיש בדיון מיום 20.04.23 בעמ' 6 שורות 3-4.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

בעדותו בישיבת ההוכחות, העיד האיש כי יש לחלוק בכספים אלה בחלוקה שוויונית –
עמ' 24 שורה 16.

אשר על כן ובהינתן כי האישה לא הוכיחה קיומם של סכומים העולים על אלה שהוצהרו
ע"י האיש (כנטען על ידה בסעיף 9 לסיכומיה), אני מורה לאיש להעביר לאישה את חלקה
בכספים שהופקדו בכספת הביתית, בסך של 20,000 יורו, בקיזוז החלק אותו העביר לה
זה מכבר, בסך של 2,500 יורו ובסך של 7,500 יורו אותם על האיש להעביר לאישה.

17. הסכם הממון

א. נחתם ע"י הצדדים ביום 20.09.2002, כעשר שנים לאחר מועד הנישואין (03.03.92).
ב. הוגש לאישור כעבור כחודשיים מיום חתימתו, ביום 13.11.2002 ואושר שבוע לאחר מכן,
ביום 28.11.2002, בנוכחות ב"כ הצדדים.
ג. בסעיף 3 להסכם הממון קבעו הצדדים כך: **'הצדדים מצהירים שבהסכם זה כללו וקבעו
את כלל ההסכמות והתניות הרכושיות שביניהם וכי פרט לקבוע בהסכם זה אין ולא
יהיו להם כל תביעות ו/או זכויות ממוניות ורכושיות זה כלפי זה, הן תביעות ו/או בגין
זכויות שבעבר והן תביעות ו/או זכויות בגין לעתיד לבוא'**.

בסעיף 5 להסכם הממון הסכימו הצדדים כי: **'מוסכם בזה כי זכויות של מי מהצדדים
ורכשו הרשומות (ו/או שתרשמנה) על שמו ו/או בבעלותו בלבד הינן, גופן ו/או
פירותיהן ו/או כל רכוש אחר שירכש מכוחן (או אף לא מכוחן) יהיו משותפים'**.

בסעיף 4 להסכם הממון הגדירו הצדדים את צמד המילים 'זכויות הצדדים', כך: **'לרבות
זכויות מכל מין שהוא, מקרקעין, כספים, פוליסות ביטוח, חשבונות בנקים, מוניטין,
מטלטלין, זכויות סוציאליות וכיו"ב בין לשעבר, בין עתידיות ובין עכשוויות'**.

כך גם קבעו הצדדים בהסכם הממון, כי כל זכות ורכוש מכל מין וסוג שיצברו לאחר
מועד חתימת הסכם הממון, יהיה בבעלותם המשותפת – סעיף 8 להסכם הממון וכי
חובות לעבר ולעתיד, הרשומים ע"ש מי מהצדדים, יהיו משותפים לשניהם – סעיף 10
להסכם הממון.

בסעיף 11 להסכם הממון, קבעו הצדדים כי משטר איזון המשאבים שבחוק יחסי ממון
בין בני-זוג, התשל"ג-1973, יחול עליהם ובכפוף להסכמות והצהרות הצדדים בהסכם
הממון.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

בסעיף 12 להסכם הממון הצהירו הצדדים כי חתמו על הסכם הממון מתוך הסכמה חופשית ולאחר שהבינו את משמעותו ותוצאותיו.

בסעיף 14.ב. להסכם הממון קבעו הצדדים כי כל שינוי בהוראות ההסכם יעשה אך ורק בכתב ובחתימת הצדדים.

18. כאמור, האישה טוענת כי יש להורות על ביטול הסכם הממון, הן בשל פגמים ברצון שהובילו לכריתתו; מאחר שהוא לא קיים בפועל ע"י הצדדים; הואיל שהנכסים לא נצברו במאמץ משותף והן בהינתן שלשיטתה לא היה לה אינטרס לחתום על ההסכם לעומת הרווח שהפיק ממנו האיש.

מנגד, טוען האיש כי מדובר בהסכם חלוט, שקיבל תוקף של פסק דין, כאשר עובר לאישורו הסביר בית המשפט לצדדים את משמעות ההסכם והשלכותיו ומכאן כי דין התביעה להידחות.

קביעת 'מועד הקרע'

19. בהתאם להוראת סעיף 5 לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: 'חוק יחסי ממון') המועד הקובע לצורך ביצוע איזון המשאבים הוא מועד פקיעתם של הנישואין. סעיף 5א לחוק יחסי ממון העניק לבני הזוג את האפשרות לעתור להקדמת מועד מימוש הזכות לאיזון המשאבים, קודם לפקיעתם של הנישואין מחמת התרת נישואין או מוות.

20. בפסיקה נקבע כי מועד הקרע בחיי הנישואין, נקבע על נקודת הזמן בה מפסיקים בני הזוג לנהל קופה משותפת ושממנו ואילך הם נוהגים לפי הכלל של "שלי-שלי ושלך-שלך".

אינדיקציות נוספות עליהן הצביעה הפסיקה כנקודת זמן המעידות על הפסקת השיתוף בין בני זוג, הן, למשל, עזיבת אחד הצדדים את הבית המשותף; בגידה של אחד מבני הזוג; הגשת תביעה ע"י אחד מבני הזוג; אלימות וכיו"ב.

ראו:

ע"א 809/90 לידאי נ' לידאי פ"ד מו(1) 602, 613;

רמ"ש (ב"ש) 78895-09-24 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים);

21. מהו, אם כן, המועד בו הגיעו נישואי הצדדים אל קיצם?

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

המחלוקת בין הצדדים נפרשת על פני שמונה עשר חודשים. בעוד האשה טוענת כי מועד הקרע
בנישואי הצדדים חל בחודש יולי 2020, ביום בו פתחה חשבון בנק נפרד, הרי שהאיש טוען למועד
קרע מאוחר יותר, בחודש ינואר 2022, במועד בו פתחה האשה בהליכים משפטיים כנגדו.

למעט טענות כלליות אלה של הצדדים, לא הביאו הצדדים כל ראיה ממשית לטענותיהם
והצדדים אף לא חקרו זה את זה בסוגיה זו.

עם זאת, מגרסת הצדדים, כפי שהוצגה בכתבי הטענות שהוגשו מטעם, ניתן ללמוד על המועד
הקובע את ניתוק היחסים הרכושיים בין הצדדים. כך, למשל, האשה הצהירה כי הגם שפתחה
חשבון בנק נפרד, הרי שעד לחודש ינואר 2022 המשיכה להפקיד את מלוא הכנסותיה לחשבון
הבנק המשותף ולמעט סך של 2,000 ₪, אותם הפקידה לחשבון הבנק שפתחה על שמה. בכך,
יש ללמדני כי הגם פתיחת חשבון הבנק הנפרד, הרי שהאשה לא ראתה כי יש באקט זה כדי
להביא לניתוק ביחסי השיתוף בין בני הזוג, אלא ראתה עצמה כשותפה עם האיש ולראיה,
המשך הפקדת חלקם הארי של הכנסותיה לחשבון הבנק המשותף והצהרתה, ללא מילים, כי
שלי הוא גם שלך".

לפיכך, בהעדר ראיה אחרת ומשלא הוכחה טענת האשה על פיה מועד הקרע חל בעת פתיחת
חשבון בנק עצמאי וכי נקטה בפעולה אקטיבית שיש בה בכדי להביא להפרדת רכוש הצדדים,
**מצאתי לקבל את גירסת האיש בעניין זה ולקבוע את מועד הקרע בנישואי הצדדים ליום הגשת
תביעת יישוב הסכסוך ע"י האשה, ביום 25.01.2022.**

תוקפו של הסכם הממון

ביטול הסכם הממון מחמת פגמים ברצון

22. כזכור, האשה עתרה לבטלותו של הסכם הממון מחמת פגמים ברצון עובר לחתימתו ואישורו.

כב' השופט ישעיהו שנלר, בעמ"ש (ת"א) 11337-06-10 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים
האלקטרוניים), נדרש לשאלת בטלותו של הסכם שאושר וקיבל תוקף של פסק דין, וכך קבע:

"הסכם גירושין בין בעלי דין שקיבל תוקף של פסק דין כולל שני רכיבים. האחד החלק
ההסכמי, החוזה בין הצדדים; והאחר השיפוטי, אשר נותן להסכם תוקף של פסק דין (זאת
להבדיל מהסכם גירושין שרק אושר על ידי בית המשפט). הלכה היא שהמבקש לבטל הסכם
גירושין שאושר ושניתן לו תוקף של פסק דין בשל פגם ברצון, נידרש לעמוד בנטל ראיה גבוה,
זאת בשל אופיו הסופי וההסכמי של הסכם הגירושין בין הצדדים שקיבל תוקף של פסק דין,
הצורך בהגנה על הציפיות הסבירות של בני הזוג, והקושי להשיב את המצב לקדמותו (ראו א'
גריידי הסכם ממון וגירושין, אישור וביטול (תשס"ט-2009) עמודים 139-142 וההפניות שם)
(להלן: גריידי, הסכם ממון).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

בהתאם להלכה, לא בנקל תתקבלנה טענות שעניינן "פגם ברצון" כנגד פסק הדין המעניק תוקף של פסק דין להסכם גירושין, לאחר שבית המשפט התרשם ש"שני הצדדים הבינו בדיוק במה המדובר" (כב' השופט בד' בע"א 4/80 מונק נ' מונק, פ"ד לו(3) 428, 421), ושוכנע כי הסכם הגירושין נעשה מתוך רצון חופשי, תוך שכל צד מבין את ההשלכות של אישור הסכם הממון [ראו כב' השופטת ארבל בבג"ץ 7947/06 קהלני נ' בית הדין הרבני הגדול (לא פורסם, פורסם בנבו), 24.12.2006] פסקה 4 . . .

אולם, הגם שבית המשפט אישר את הסכם הממון בין הצדדים ואף נתן לו תוקף של פס"ד, אין ההסכם חסין באופן מוחלט מפני ביטולו, ואין בכך כדי למנוע מאחד המתקשרים בהסכם לטעון לפגם בכריתתו בהתאם לעילות המנויות בחוק החוזים, אם נפל פגם מהותי בעת כריתתו [וראו בע"מ (ת"א) 1277/07 פלונית נ' פלוני (לא פורסם, פורסם בנבו), 18.8.2009] עמוד 20].

23. האישה אינה מעלה כל טענה בדבר פגמים פרוצדוראליים שנפלו בהליך אישור הסכם הממון שאושר ביום 28/11/2002 בפני כב' השופטת מיכל ברנט וטענותיה אינן ביחס לפן השיפוטי. לפיכך, וכפי שניתן להיווכח מפרוטוקול הדיון מיום 28.11.02 הרי שלא נפל כל דופי בהליך אישור הסכם בפני בית המשפט. כב' השופטת ברנט, אשר אישרה את הסכם הממון, שאלה את הצדדים אם מבינים הם את משמעות ההסכם ואת תוצאותיו והאם עשו אותו בהסכמה חופשית. לאחר שבית משפט נוכח כי הצדדים ערכו את הסכם הממון בהסכמה חופשית; כי הבינו את משמעותו ואת תוצאותיו ולאחר שבית המשפט נתן לצדדים הסברים נאותים אודותיו, אישר בית המשפט את הסכם הממון ונתן לו תוקף פסק-דין.

24. אם כן, בעניינינו, טענות האישה לביטול הסכם הממון נעוצות בפן ההסכמי, נתלות בנסיבות חיצוניות למעמד אישורו של הסכם הממון ונחלקות לשתיים: לעילות אשר הולדתן עובר למעמד החתימה של הסכם הממון, ואשר לא הובאו בפני בית המשפט ולעילות מאוחרות למועד חתימת הסכם הממון ואישורו בבית המשפט. משכך, על פניו, אין כל מניעה כי האישה תעתור לסעד של ביטול הסכם הממון.

בעניין זה יפיע דבריו כב' השופט ישעיהו שנלר בעמ"ש (ת"א) 1015/08 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים) וכדלקמן:

"הסכם ממון שאושר, על פניו תקף הוא, לאחר שעבר את "מסננת" בית המשפט. דהיינו, ככל שלא נפל פגם בהליך האישור, משמעות האישור שאכן הצדדים להסכם, הבינו תוכנו, משמעותו ותוצאותיו וכי אכן לכאורה כל צד חתם עליו מרצון חופשי וכפי שנקבע עוד ברע"א

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

359/85 קוד' נ' קוד' פ"ד לט(3) 421. וראו גם בע"מ (ת"א) 1242/04 פלוני נ' פלונית [פורסם
(בנבו) (23.5.05)], שם נדרשנו להבחנה בין השגות על תהליך האישור לבין תקיפת ההסכם.

אולם, אין לשופט המאשר הסכם ממון, אלא את אשר רואות עיניו, מול המתייצבים בפניו.
משכך, ככל שמדובר על נסיבות חיצוניות למעמד האישור, ניתן לתקוף הסכם ממון שאושר
ואף אם קיבל תוקף של פסק דין, וככל תקיפת הסכם שקיבל תוקף של פסק דין. דהיינו, הן
בעילות של פגם בכריתתו כגון טעות והטעיה, עושק ועוד כפוף לטענות הסותרות את עצם
תהליך האישור, והן בעילת ביטול, ככל שקיימת, בגין הפרתו".

25. ייאמר תחילה, כי טענות האשה לבטלות הסכם הממון מחמת פגמים ברצון עובר לחתימת
הצדדים על הסכם הממון, נטענו בצורה כוללת, לא פורטו כדבעי ולא נתמכו בכל ראיה
ממשית. לא זו אף זו, טענת האשה, על פיה התרצתה לחתום על הסכם הממון, לאחר
שהשתכנעה מנימוקי האיש בדבר הצורך בעריכת הסכם ממון (במטרה להגן עליה מפני טענות
עתידיות העשויות לעלות מצד ילדיו ביחס לרכוש הצדדים), סותרת את טענתה לכפיית האיש
את הסכם הממון עליה.

כך גם השיהוי הרב בהעלאת טענות האשה, כעשרים שנה לאחר אישורו של הסכם הממון, כמו
גם מועד עריכת ההסכם – כעשור לאחר מועד הנישואין, מחליש את טענות האשה לבטלות
ההסכם מחמת פגמים ברצון, שכן לא ברור מה היתה המניעה לעתור לבטלותו של הסכם הממון
במועדים מוקדמים יותר למועד הקרע בחיי הנישואין של הצדדים.

כך גם אי הבאת עו"ד שערך את הסכם הממון לצדדים ואף התייצב עימם לדיון אישור ההסכם,
שומטת את הקרקע מתחת לגרסת האשה, שכן בעדות כאמור היה כדי לשפוך אור על טענות
הצדדים.

בעניין זה, ידועה ההלכה כי צד הנמנע מלזמן עד שיש בגרסתו בכדי לסייע לו חזקה שעדותו
פועלת לרעתו, שכן ניסיון החיים מלמד שאם היה בגרסתו בכדי לסייע לו, היה טורח לזמנו (ראו
לעניין זה ע"א 55/89 קופל נ' טלקאר, פ"ד מד(4) 595, בעמ' 602-603).

בהינתן אופן העלאת טענות אלה של האשה וכאמור; השיהוי הרב והלא ברור בהעלאת טענות
אלה ומשעה שהאשה לא עמדה בנטל הראיה הרובץ לפיתחה להוכחתן, טענות האשה לפגמים
שנפלו ברצון עובר לחתימה על ההסכם **נידחות**.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

ביטול הסכם הממון מחמת הפרתו ע"י האיש

שונים הם פני הדברים ביחס לעילות שנולדו לאחר כריתת הסכם הממון ואישורו.

26. **חוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 (להלן: חוק החוזים תרופות'),** קובע בסעיף 2 שבו, את התרופות להן זכאי נפגע בגין הפרת חוזה ואלה הן: **"הופר חוזה, זכאי הנפגע לתבוע את אכיפתו או לבטל את החוזה, וזכאי הוא לפיצויים, בנוסף על אחת התרופות האמורות או במקומן, והכל לפי הוראות חוק זה".**

סעיף 1 (א) לחוק החוזים תרופות, מגדיר את המונח **'הפרה'** כ: **'מעשה או מחדל שהם בניגוד לחוזה'.**

27. בפרק ב' סימן ב' לחוק החוזים תרופות, נקבע מנגנון ביטול החוזה, מקום בו הפרת החוזה היתה יסודית.

סעיף 6 לחוק החוזים תרופות קובע כי:

"לענין סימן זה 'הפרה יסודית' – הפרה שניתן להניח לגביה שאדם סביר לא היה מתקשר באותו חוזה אילו ראה מראש את ההפרה ותוצאותיה, או הפרה שהוסכם עליה בחוזה שתיחשב ליסודית; תניה גורפת בחוזה העושה הפרות להפרות יסודיות ללא הבחנה ביניהן, אין לה תוקף אלא אם היתה סבירה בעת כריתת החוזה".

28. בסימן ג' לחוק החוזים תרופות, נקבע מנגנון תרופת 'הפיצויים' לה יכול לעתור הצד הנפגע בגין הפרת חוזה, בנוסף או במקומן של תרופות האכיפה והביטול.

סעיף 10 לחוק החוזים תרופות קובע:

"הנפגע זכאי לפיצויים בעד הנזק שנגרם לו עקב ההפרה ותוצאותיה ושהמפר ראה אותו או שהיה עליו לראותו מראש, בעת כריתת החוזה, כתוצאה מסתברת של ההפרה".

29. **האם הפר האיש את הסכם הממון והאם עסקינן בהפרה יסודית היורדת לשורשן של הסכמות הצדדים ומצדיקה ביטולו של הסכם הממון?**

א. מבחינה צורנית, הסכם הממון משתרע על פני שני עמודים, הכוללים חמישה עשר סעיפים.

עיון בהסכם הממון מעלה כי סעיף 9 להסכם הממון הינו לב ליבו של הסכם הממון, כאשר יתר סעיפי הסכם הממון עוסקים ברובם בפרטים כלליים, כדוגמת הגדרת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

הזכויות הרכושיות של הצדדים; בקביעה כי כלל הנכסים, הרכוש והזכויות (לחיות ולשליטה), לעבר, לעתיד ולהווה, וללא יוצא מן הכלל, משותפים לצדדים ולקביעת תחולת חוק יחסי ממון על המשטר הרכושי של הצדדים – ראו, סעיפים א.6-1; סעיף א.8. סעיף 10; סעיף א.11-ב. 13; וסעיף א.14. להסכם הממון.

בסעיף 8.ב. התחייבו הצדדים לרשום האחד את משנהו כמוטבים בפוליסות הביטוח, לקבלת זכויות או כספים למקרה של קרות אירועי ביטוח.

בסעיף 6.ב. הוסכם על הצדדים כי תוענק לאימה של האישה זכות שימוש בלעדי בדירה שברחוב ח' עד לאריכות ימיה ושנותיה.

בסעיפים 7.א. התחייבו הצדדים לשאת בכל הוצאות משק הבית המשותף, לרבות תשלומי המשכנתה ובסעיף 7.ב. התחייבו הצדדים לא לשכן בדירה המשותפת נפשות נוספות, אלא בהסכמת הצד השני.

בסעיף 12 להסכם הממון הצהירו הצדדים כי חתמו על הסכם המון מתוך הסכמה חופשית ולאחר שהבינו את משמעותו ותוצאותיו; בסעיף 14.ג. הוסכם בין הצדדים כי הסכם הממון משנה ומבטל כל הסכם קודם בין הצדדים, אם נעשה ובסעיף 15 קבעו הצדדים כי הסכם הממון יעבור תהליך של אישור.

ב. בהתייחס לסעיף 9 להסכם הממון ולנוכח חשיבתו, הוא יובא כלשונו, וכדלקמן:

א. הצדדים מנהלים חשבון משותף בבנק דיסקונט ב... (להלן: 'החשבון'). הצדדים לא יפתחו חשבון נוסף או תוכניות חסכון וכיו"ב כלשהם אלא בהסכמה משותפת. לבעל קיים חשבון בבנק דיסקונט ב... והוא מתחייב לגרום לכך שהאשה תהיה שותפה מלאה בחשבון זה. מובהר כי אם חשבון זה מצוי ביתרת חובה הרי שהאשה נושאת במחצית החיובים בחשבון.

ב. מוסכם כי כל הוצאות הצדדים יהיו מהחשבון.

ג. עוד מוסכם כי משכורתם של הצדדים וכל הכנסה או זכות אחרת (לרבות מתקבולי שכירות) שיגיעו לצדדים יועברו לחשבון. להלן: 'סעיף 9 להסכם הממון'.

ג. האיש אישר בעדותו כי המילה 'חשבון' המוזכרת בסעיפים 9.ב. ו-9.ג. להסכם הממון, הקובעים כי כל הוצאות הצדדים והכנסותיהם ישולמו ויופקדו מהחשבון, מתייחסת לחשבון הבנק המשותף – עמ' 23 שורות 10-13.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

ד. אין חולק בין הצדדים כי סעיף 9.א. להסכם הממון לא קיים, כאשר ביחס לאי צירופה של האישה כשותפה בחשבון הבנק של האיש כ"א מהצדדים תולה את קולר האשם על צווארו של האחר, כאילו הוא זה שסיכל קיומה של הסכמה כאמור.

בעוד האישה טוענת כי האיש הוא זה אשר טרפד את צירופה לחשבון הבנק שבבעלותו, טוען האיש מנגד כי האישה דווקא היא זו שביקשה בסופו של יום שלא להצטרף כשותפה לחשבון הבנק שבבעלותו, כך גם העיד בפניי – ראו, בעמ' 21 שורה 24; 28; אלא שטענה זו של האיש נדחית לנוכח הוראת סעיף 14.ב. להסכם הממון הקובעת כי: **'כל שינוי בהוראות הסכם זה יעשה אך ורק בכתב ובחתימת הצדדים'**. לפיכך, ומשלא הציג האיש הסכם בכתב, חתום ע"י הצדדים, אני דוחה את טענת האיש להסכמה מאוחרת שהחליפה את ההתחייבות שנטל על עצמו במסגרת סעיף 9.א. להסכם הממון.

ה. בנוסף, טוענת האישה כי האיש הפר גם את סעיף 9.ג. להסכם הממון, באופן שלא הפקיד מלוא הכנסותיו לחשבון המשותף ואף הבריש כספים ממנו, בין היתר, לצורך מימון הוצאות ילדיו והן לצרכים אחרים, לרבות הברחתם לחו"ל.

הגם שהאיש הכחיש נחרצות טענות אלה של האישה, הרי שבמהלך העדות שמסר בפניי הוכח באופן מוחלט כי האמת, בעניין זה, מצויה בגרסת האישה.

כך למשל, השיב האיש לשאלת ב"כ המבקשת, ביחס להפקדת הכנסות וביצוע הוצאות מהחשבון המתנהל על שמו תחת ביצוען בחשבון הבנק המשותף, כי: **'... כי נסענו לחו"ל וכל פעם קניתי יורו והפקדתי לחשבון. היא לא יכלה ללכת לבנק ...' – עמ' 24 שורה 11.**

ביחס לכספי השכירות שהתקבלו מהשכרת נכסי הצדדים, העיד האיש שאכן קיבל אותם לידיו במזומן או בשיקים והעיד בעניין זה כך: **'רק אני טיפלתי בבנק, היא לא רואה היא לא יכולה ללכת לשום מקום. אני קיבלתי את הכסף' – עמ' 25 שורה 20.**

ו. גם עדות האיש, ביחס להכנסות שהיו לו מעבודה מעוררת תהיות רבות, בלשון המעטה. בעניין זה העיד האיש כי כל חייו עבד בכל עבודה אפשרית, בין היתר, בעבודות ניקיון וכמוכר בייגלה ואף הרוויח סכומי כסף שאפשרו לצדדים לסלק את הלוואת המשכנתה עשר שנים וחצי קודם למועד שנקבע לסילוקה המלא – עמ' 25 שורות 24-25.

כך גם העיד האיש כי הכנסותיו מעבודה התקבלו בידיו במזומן – עמ' 25 שורה 27.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

ז. האיש אף העיד כי חדל לעבוד בשנת 2013, ברגע שסיים את החזר הלוואת המשכנתה, מאחר שכדבריו: **'הפסקתי לעבוד. לא היה טעם לעבוד. לא הייתי חייב כסף לאף אחד'** – עמ' 25 שורות 31-32.

קרי, ללא טעם מבורר שיצדיק את העובדה שהאיש חדל לעבוד, החליט האיש, שנים רבות קודם לפרוץ המשבר בחיי הנישואין, שהוא עושה דין לעצמו, מפסיק לעבוד ונמנע באופן מכוון מהגדלת היקף רכושם של הצדדים, בעוד האישה ממשיכה לעבוד עד לעצם היום הזה.

ח. כשנשאל האיש מי הרוויח יותר, הוא או האישה, השיב: **'אני. ק' הרוויחה 7,000, 8,000 ₪. אני הרווחתי הרבה מאוד ולכן סגרתי את המשכנתא 10 שנים לפני הזמן'** – עמ' 26 שורות 2-3.

האיש העיד בפני כי רק חלק מהכסף שהרוויח הופקד על ידו בחשבון הבנק המשותף וכשהתבקש בחקירתו להצביע על כך בדפי חשבון הבנק, השיב: **'אני לא רואה. אני עיוור . . . בזבזנו את הכסף'** – עמ' 26 שורות 4-9. עוד העיד האיש כי הגם שקצבת הנכות לה היה זכאי, הגיעה עם השנים לסכום של כ-5,000 ₪ לחודש, הוא העביר באמצעות הוראת קבע שנתן סך של 1,300 ₪ בלבד לחשבון המשותף והיתרה נותרה בחשבון הבנק המתנהל על שמו בלבד – עמ' 26 שורה 27.

את הטעם לכך, נימק האיש בכך ש: **'ההסכם שלי עם ק' היה שהכסף שלי של ביטוח לאומי זה לילדים שלי'** – עמ' 26 שורה 31, הסכם שכאמור הוכחש ע"י האישה ואף מנוגד להוראת סעיף 14.ב. להסכם הממון וכאמור.

ט. תחושת אי הנוחות שעלתה במהלך עדותו של האיש התגברה כשהעיד כי במשך שנה אחת בלבד הסדירו הצדדים את יתרת הלוואת המשכנתה בסך של 100,000 דולר - עמ' 26 שורה 19, וכל זאת מקצבאות שקיבל מהמוסד לביטוח לאומי – עמ' 26 שורה 16.

י. טענת האיש, על פיה האישה היא זו שהציעה לו להפקיד את קצבת הנכות המשתלמת לו בחשבון הבנק המתנהל על שמו ולעשות בה שימוש לטובת ילדיו – ראו, חקירת האיש בעמ' 23 שורה 6, נדחית אף היא, הן בהינתן כי נסתרה ע"י האישה; הן מאחר שלא הוכחה ע"י האיש והואיל כי היא סותרת את הוראות סעיפים 9.ג. ו-14.ב. להסכם הממון.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

יא. לא זו אף זו, עדות האיש בפני סתרה אף את הגירסה העובדתית שהציג בכתבי טענותיו וחשפה התנהלות בעייתית של האיש ובזהירות אעיר כי נראה כי התנהלות זו מגיעה לכדי מעילה בכספים ובאמון שנתנה בו האישה.

יב. עולה מחקירת האיש כי הוא עשה בכספי הצדדים ככל העולה על רוחו, תוך שמנצל את האמון המוחלט שנתנה בו האישה ואת העובדה שהאישה הדירה רגליה מסניף הבנק, לא התעניינה באופן ניהול חשבון הבנק, תוך ששמה מבטחה באיש והאמינה באמונה שלמה כי האיש שעמו היא חולקת את חייה ינהל את ענייניהם הרכשיים בצורה ישרה, מוסרית, תוך שמירה על האינטרסים הכלכליים של השניים ונראה כי היא לא חששה לרגע כי האיש ימעל באמון שנתנה בו.

יג. אמנם, האיש טען כי חשבון הבנק המשותף היה תחת עינו המפקחת והבוחנת של גיס האישה, כך שמקום בו היה חשד שמא הוא מועל בכספים המשותפים שבחשבון הבנק היה מועבר דיווח מידי לאישה, אלא שלא רק שטענה זו לא הוכחה ע"י האיש והוכחה ע"י האישה אלא שהאיש אף נמנע מלזמן לעדות את גיסה של האישה שיתמוך בגרסה שמסר, הימנעות הפועלת לרעתו.

כשנשאל האיש בחקירתו מדוע לא זימן לעדות את הגיס, השיב כי הגיס לא מעוניין לדבר עימו – ראו בעמ' 24 שורה 14. ברי כי בטענה זו לא היה כדי למנוע מהאיש לעתור לזימונו של הגיס לעדות באמצעות פנייה לבית המשפט.

יד. כך גם, לא צרף האיש תצהיר מטעם ילדיו ולא זימן מי מהם למסירת עדות ביחס לטענתו על פיה תמיכתו הכלכלית השוטפת בהם נעשתה בידיעתה והסכמתה של האישה. אדרבא, בעניין זה דווקא עדותו כי בתו ש' סירבה להעיד בבית המשפט כנגד האישה – מאחר ש: 'ש' רואה את ק' כמו אמא שלה' – עמ' 25 שורה 4, פועלת אף היא לחובתו, שכן סביר כי לו היה בעדות מי מבני המשפחה בכדי לתמוך בגרסתו, היה האיש מזמנם למסור עדות בפניי.

30. מכל המקובץ לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי הסכם הממון הופר באופן יסודי ע"י האיש ולפיכך, עתירת האישה לבטלות הסכם הממון מחמת הפרתו ע"י האיש – מתקבלת. אם כן, ומשעה שהסכם הממון בוטל, על רכוש הצדדים יחול המשטר הרכושי הקבוע בחוק.

חלוקת הרכוש בהתאם לעקרונות החלים על יחסי הממון של הצדדים

31. הצדדים שבפני נישאו זל"ז בשנת 1992 ולפיכך, הם כפופים לעקרונות המשטר הרכושי הקבוע בחוק יחסי ממון.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

1 חוק יחסי ממון קובע משטר של איזון משאבים בין בני-זוג, כך שבמועד פקיעת הנישואין זכאי
2 כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כל נכסי בני הזוג אשר נצברו במהלך נישואיהם, ובהתאם
3 לסעיף 5 לחוק יחסי ממון.

4
5 **"החלוקה השוויונית של הנכסים מבטאת תפיסה ערכית לפיה אין להגדיר באופן נוקדני את**
6 **תרומתו של כל אחד מבני הזוג לתא המשפחתי, אלא יש לראותם כשותפים להשאת הרכוש**
7 **המשפחתי . . . אלא שלכל כלל יש את חריגו והמחוקק עצמו, בסעיף 8 לחוק הכניס ממד**
8 **מסוים של גמישות בהסדר איזון המשאבים האחיד של חלוקה שווה, וזאת מתוך הבנה**
9 **שייתכנו "מקרים אשר אינם מתאימים למידותיו של אותו בגד שנתפר במידה אחידה מכוח**
10 **עיקרו של הדין" – עמ"ש (מרכז) 55308-09-22 ד.ח. נ' א.ח. (פורסם במאגרים האלקטרוניים).**

11
12 חוק יחסי ממון נועד להסדיר את חלוקת הרכוש בין בני הזוג באופן שהעמיד במרכז את
13 המאמץ המשותף שלהם במסגרת היחידה המשפחתית. ההסדר שבחוק יחסי ממון מבקש
14 לנטרל שיקולים הנוגעים לאשם במערכת היחסים הזוגית, להותיר שיקולים אלו מחוץ למשטר
15 איזון המשאבים ובהתחשב בתכליתו הכלכלית של החוק.

16
17 עם זאת, ומבלי לסטות מהרציונל הבסיסי של חוק יחסי ממון וכאמור, הרי שייתכנו מצבים
18 שיצדיקו הפעלת שיקול דעתו של בית המשפט.

19
20 32. בסעיף 8 לחוק יחסי ממון קבע המחוקק חריגים לכלל החלוקה השוויונית הקבוע בסעיף 5 לחוק
21 יחסי ממון, המקנים לבית המשפט סמכות בשיקול-דעת להפעלתם וזאת בהתקיים 'נסיבות
22 מיוחדות המצדיקות זאת'. עם זאת, המחוקק 'שתק' ביחס לאופן הפעלת שיקול הדעת של בית
23 המשפט בבואו ליישם את סעיף 8 לחוק יחסי ממון.

24
25 ראו :

26 בג"צ 4178/04 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

27 ראו גם, פרופ' אריאל רוזן צבי 'יחסי ממון בין בני זוג', הוצאת מיקרושור בעמ' 352.

28
29 33. אם כן, חוק יחסי ממון אינו מגדיר את אותן הנסיבות המיוחדות המצדיקות לסטות מכלל
30 האיזון השווה הקבוע בסעיף 5 לחוק יחסי ממון, עם זאת, נקבע בפסיקה כי שיקול דעת כאמור
31 יופעל במשורה ורק בקיומן של נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, ולשם כך יש לבחון את מכלול
32 נסיבותיו של כל מקרה לגופו בהתחשב בכלל השיקולים הרלוונטיים – ראו, בג"צ 4178/04
33 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

אמת המידה המרכזית אשר הוצעה להפעלת שיקול הדעת של בית המשפט קודם החלתו את סעיף 8 לחוק יחסי ממון, נוגעת למאמץ המשותף ולמילוי חובותיהם של בני הזוג במסגרת הנישואין, ובמיוחד מילוי חובותיהם הכלכליות והתחשבות בפער משמעותי בין מאמצי בני הזוג למען רווחת המשפחה ומשיקולי צדק – ראו, עמ"ש (מרכז) 55308-09-22 ד.ח. נ' א.ח. (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

בעמ"ש (מרכז) 45248-10-21 ח.ו. נ' ח.ו. (פורסם במאגרים האלקטרוניים), נקבע כי:
'כאשר מתגלים פערים משמעותיים בתרומה למשק הבית בין בני הזוג, ויובהר – איננו מדברים אך ורק על תרומה כספית אלא אף תרומה בסיוע לצרכי משק הבית עצמו בעשיית עבודות משק הבית וכיוצ"ב, שימש הדבר כעילה לשימוש בהוראות סעיף 8(2) לחוק מצד הערכאות השונות'.

34. אם כן, ההלכה הפסוקה קבעה כי סעיף 8 מאפשר גמישות רבה, הנותנת בידי הערכאה השיפוטית כלים לאזן את הנכסים בין הצדדים באופן הוגן, תוך הבאה בחשבון של שיקולים כלכליים ואחרים. עם זאת, רק בנסיבות קיצוניות יסטה בית המשפט מכלל האיזון של מחצה על מחצה, כאשר מטרתו של סעיף 8 לחוק יחסי ממון היא, להקנות לבית המשפט שיקול דעת לביצוע איזון משאבים צודק בין בני זוג, מתוך גמישות והתחשבות בשיקולים של צדק והוגנות – ראו, ע"א 1915/91 יעקובי נ' יעקובי, פ"ד מט(3) 529, 614.

35. כאמור, האישה עותרת להחריג נכסים מסוימים ממסגרת האיזון ולמצער להורות על ביצוע איזון לא שוויוני ברכוש הצדדים ובתאם לחריגים הקבועים בסעיף 8 לחוק יחסי ממון. את נימוקיה מבססת האישה, בין היתר, על הפרת סעיף 9 להסכם הממון ע"י האיש, במסגרתו התחייב האיש, בין היתר, להפקיד כלל הכנסותיו לחשבון הבנק המשותף וכן לצרפה כשותפה לחשבון הבנק המתנהל על שמו, התחייבויות בהן לא עמד.

האיש, מצידו, מתנגד לטענות אלה של האישה ועומד על ביצוע חלוקת רכוש שוויונית.

36. להלן אדרש לבחינת טענות האישה ואכריע האם יש בהן כדי להצדיק החרגה של נכסים ממסת הנכסים שנצברו במהלך הנישואין ו/או סטייה מהעיקרון השוויון המנחה הקבוע בחוק יחסי ממון ואשר קובע ביצוע חלוקה שוויונית ברכוש שנצבר בין בני זוג משך שנות הנישואין.

37. סעיף 8 לחוק יחסי ממון, קובע כדלקמן:

'ראה בית המשפט או בית הדין נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי הוא, לבקשת אחד מבני הזוג – אם לא נפסק בדבר יחסי הממון בפסק דין להתרת נישואין – לעשות אחת או יותר מאלה במסגרת איזון המשאבים:

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

(1) לקבוע נכסים נוספים על המפורטים בסעיף 5 ששוויים לא יאוזן בין בני הזוג;
(2) לקבוע שאיזון שווי הנכסים, כולם או מקצתם, לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס
אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר, בנכסים עתידיים, לרבות בכושר ההשתכרות של כל אחד
מבני הזוג.

...'

בעמ"ש (מרכז) 56634-06-20 פלוני נ' פלונית (פורסם במאגרים האלקטרוניים), איבחן בית
המשפט את הנסיבות המצדיקות חלוקה שלא מחצה על מחצה בשלוש קבוצות, אשר אחת מהן
עניינה בנסיבות הקשורות בהתנהגות מי מהצדדים, כדוגמת מעילה באמון, אשר מביאה לכך
שתחושת הצדק מתקוממת כנגד יישום פשטני של הוראות חוק יחסי ממון.

38. בבע"מ 638/04 ח.ר. נ' ר.ר. (פורסם במאגרים האלקטרוניים), נקבע כדלקמן:

'מן הראוי שהשימוש בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון ייעשה במשורה ובמקרים חריגים ביותר.
עצם יישומו של סעיף זה, פוגע בוודאות המשפטית ובציפיות הצדדים. כמו כן, יש בו גם משום
פגיעה בזכות הקניין החוקתית של בן הזוג שמחצית הרכוש הינה שלו ...'.

39. בבע"מ 614/07 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים האלקטרוניים) נקבע כי:

'סעיף 8 לחוק יחסי ממון מהווה כלי רב עוצמה בביצוע איזון משאבים, ויש לעשות בו שימוש
זהיר ומושכל, שכן לא בנקל ישלול בית המשפט את זכויותיו הקנייניות של מי מבני הזוג
ויעניקו לאחר. הכלל הוא כאמור, כי איזון משאבים ייעשה על דרך חלוקה שווה של שווי כלל
הנכסים. כלל זה מבוסס על ערכי היסוד, ביניהם, ערך השוויון, האוטונומיה של הפרט
וזכויותיו הקנייניות. השימוש בחריג שבסעיף 8 עלול לפגוע בזכויות אלה ויש על כן להיזהר
פן השימוש שיעשה בו יחתור תחת תכלית חוק יחסי ממון וערכי הצדק אותם הוא נועד
להגשים. . . אני סבורה כי המקרים בהם ייעשה שימוש בסעיף זה יהיו אלה היוצאים מן
הכלל והחריגים, בהם חוסר האיזון בולט באופן מיוחד. לא כל מקרה שבו נוצר בעת איזון
המשאבים חוסר שוויון מבחינת סך שווי הנכסים שיש לכל אחד מבני הזוג, יצדיק שימוש
בסעיף 8 לחוק."

מן הכלל אל הפרט

40. בעניינו, האישה כאמור טוענת להפעלת החריגים הקבועים בסעיף 8 לחוק יחסי ממון וכי היא
זכאית לחלוקה לא שוויונית בשל הברחות כספים בהיקף גדול מצד האיש משך השנים והעלמת
הכנסותיו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

האיש הכחיש הברחות כספים והוסיף כי כל העברות הכספים שנעשו לילדיו היו בידיעתה ואישורה של האישה.

ברי כי שעה שהאישה לא צורפה כשותפה בחשבון הבנק של האיש ומשעה שהסכמה כאמור לא הועלתה על הכתב, הרי שלאיש היתה השליטה המלאה על כל מה שמתרחש בחשבון הבנק ולאשה לא היתה כל יכולת לפקח או לדעת על הנעשה בו.

41. ראינו כי בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, רשאי בית המשפט לסטות מעיקרון החלוקה השווה הקבוע בסעיף 5 לחוק יחסי ממון ולקבוע נכסים נוספים ששוויים לא יאוזן, בהתאם להוראת סעיף 8(1) לחוק יחסי ממון וכן להורות כי איזון שווים של הנכסים בני האיזון לא ייעשה באופן שווה אלא לפי יחס אחר שיקבע וכאמור בסעיף 8(2) לחוק יחסי ממון.

עם זאת, יש לזכור כי הוראת סעיף 5 לחוק יחסי ממון היא הכלל אליו יש לחתור וכי לא בנקל וכעניין שבשגרה ייעשה שימוש בחריגים הקבועים בסעיף 8 לחוק יחסי ממון.

ראו :

בג"צ 2533/11 פלונית נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

בע"מ 4699/08 פלונית נ' פלוני (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

42. בענייננו, רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע להכנסות האיש משך שנות הנישואין, מקורן וגובהן. כך גם טענות האיש אינן מתיישבות עם טענותיו ביחס לנכסים שנצברו, לסכומי הכספים שהועברו על ידו לבני משפחתו ולעובדה כי שנים רבות קודם למועד הקרע גמלה החלטה בליבו להפסיק לעבוד.

בנסיבות אלה ובהינתן כי הוכח בפניי כי האיש לא העביר מלוא הכנסותיו לחשבון הבנק המשותף; קיבל את משכורתו מעבודתו במזומן, כמו גם את דמי השכירות שהשתלמו עבור דירת המגורים של הצדדים, עובדה שמנעה מהאישה להיתחקות אחר השימוש שנעשה בכספים אלה; כמו גם עדותו כי במשך השנים תמך כלכלית באופן שוטף ונרחב בילדיו, כאשר לא עלה בידו להוכיח כי קיבל הסכמת האישה לתמיכה כלכלית כאמור, הרי שכל אלה מאששים את טענות האישה, על פיהן האיש לא שיתף אותה בכלל הכנסותיו ואף העלים חלק לא מבוטל מהן ממנה.

בהינתן כי בעשותו כן העלים האיש חלק מהכנסותיו מהאישה ואף הקטין את מסת הרכוש שיכולים היו הצדדים לצבור יחדיו במהלך שנות הנישואין, הרי שיש בכך כדי להצדיק הפעלת החרג הקבוע בסעיף 8 לחוק יחסי ממון.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

43. אין חולק כי לאורך כל שנות הנישואין האישה עבדה כעובדת סוציאלית בעוד האיש עבד בעבודות מזדמנות – ראו, עדות האיש בעמ' 22 שורות 22-26.

מתוקף עבודתה כאמור צברה האישה זכויות סוציאליות בשווי מאות אלפי שקלים וכפי העולה מחוות דעת האקטואר שהוגשה בתיק.

האיש, מנגד, עבד בעבודות מזדמנות ולא נצברו על שמו זכויות סוציאליות.

44. סעיף 8 וכאמור מעניק לבית המשפט סמכות בשיקול דעת ליצור חלוקת רכוש הוגנת (להבדיל משוויונית) בין בני זוג המתחשבת בשיקולים שונים של צדק ומדיניות, במקרים מיוחדים בהם ההסדר הכללי בחוק עשוי להוביל לתוצאות שאינן רצויות ולאי צדק ברור, מתוך מטרה למנוע תוצאה בלתי שוויונית ובלתי צודקת ולאפשר שוויון הזדמנויות מהותי לבן הזוג 'החלש' בחיים שלאחר הפירוד – ראו, פסק-דין של כב' השופט הנדל בבע"מ 7272/10 פלונית נ' פלוני וכן בג"ץ 2533/11 פלונית נ' בית הדן הרבני הגדול (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

45. בשורה של פסקי דין נקבע כי התנהלות בחוסר תום לב, בייחוד במקרים בהם מתעורר ספק ממשי בשאלה האם נחשפו מלוא נכסיו ויכולתו הכלכלית של בן הזוג, מצדיקה הפעלת החריגים הקבועים בסעיף 8 לחוק יחסי ממון, שכן: **"לאותו בן זוג אשר התנהל באופן חסר תום לב לא תעמוד הטענה כי אין לפגוע בזכויותיו הקנייניות כאשר כל התנהגותו באה לפגוע בזכויותיו הקנייניות של בן זוגו"**.

ראו, עמ"ש (מרכז) 55308-09-22 ד.ח. נ' א.א.ח. (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

בעמ"ש (ב"ש) 17280-11-20 ז.ב. נ' מ.ב. (פורסם במאגרים האלקטרוניים, התייחס כב' סגן הנשיא השופט אריאל ואגו, לסוגייה בקובעו כך:

'לסברתנו, התנהלות המשיב אינה הולמת התנהלות של בעל דין תם לב במסגרת תביעה לאיזון משאבים בין בני זוג. יש לצפות כי במסגרת תביעה שכזו, יחשוף כל בעל דין את מלוא המידע הרלוונטי שבידו לעניין כל נכס שיש לו, ובוודאי שאין לקבל הסתרה של נתונים או חוסר שיתוף פעולה של בעל דין עם ניסיונות בית המשפט לרדת לחקר האמת, לצורך עריכת איזון משאבים מלא ונכון.

כמו בית משפט קמא, אף אני סבורים כי להתנהלות בלתי ראויה זו, שיש בה לסכל את מטרת ההליך המשפטי, נכון שיהיו השלכות במקרים המתאימים, כמו זה שלפנינו, במישור של סטייה מאיזון זכויות מחצה על מחצה. יחד עם זאת, בהביאנו בחשבון את טיב מחדליו של המשיב בהתדיינות המשפטית, כפי שהיטיב לתאר בית משפט קמא, ואת היקף המחדלים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

אשר התבטא בחוסר היכולת לקבוע שווים של נכסים לא מבוטלים, הרי שהתוצאה צריכה להיות משמעותית יותר . . . במכלול הנסיבות, אנו סבורים כי החלוקה המידתית והנכונה של הזכויות בבית המגורים תהיה 75% למערערת ו-25% למשיב"

46. עדות האיש מחזקת מסקנתי כי התנהלותו הכלכלית כלפי האישה היתה חסרת תום לב. כך, למשל, האיש לא זכר לטובת מי חייב את חשבון הבנק שלו בהוראת קבע בגובה של 500 ₪ משך שנים – עמ' 27 שורה 1; הוא אישר משיכות והפקדות כספים שנעשו משך שנות הנישואים בחשבון הבנק שלו, השיב כי ייתכן שמדובר ברכישת יורו או דולרים וכי: **'יכול להיות שקניתי דולרים, יש הרבה הפקדות, כל פעם הייתי מפקיד וקונה'** – עמ' 27 שורות 3-5 ושורה 13 ובעמ' 28 שורה 8 והוסיף כי: **'קנינו יורו כדי לנסוע לחו"ל. הכל נטו לנסיעות לחו"ל. . .'** – עמ' 27 שורה 21 ועמ' 28 שורה 8.

47. האיש העיד כי נתן הוראת קבע לטובת בנו, י', עבור מימון רישיון נהיגה וטסט – עמ' 27 שורה 10; העביר כספים לבתו ש' – עמ' 27 שורה 31 ולבנו י' – עמ' 27 שורה 5 וכן העניק מתנת חתונה לבת ש' בגובה 35,000 ₪ – עמ' 28 שורה 11.

בהמשך עדותו ולאחר שעומת עם משיכות כספים מחשבון הבנק שלו בסך כולל של כ-78,000 ₪ בשנת 2017 והפקדת מזומן בסך 25,000 ₪ ביום 27.06.16 וכן העברות לבת ש', בין היתר, על סך של 10,000 ₪ ועל סך של 15,000 ₪ בשנת 2019 – עמ' 28 שורה 15 ושורה 17, השיב האיש כי: **'היא התחתנה. הילדה כל הזמן קיבלה כסף מאיתנו. כל הזמן נתתי לה כסף. . . זה לחתונה. אנחנו שילמנו את כל החתונה. 50,000 ₪ מתנה ו-25,000 ₪ לשמלת כלה. כל הזמן העברתי לש', ש' זה העניינים שלי'** – עמ' 28 שורות 19-11.

עוד העיד האיש כי: **' . . . כשהיתה לי ילדה בצבא נתתי לה כסף, והילד היה בצבא נתתי לו כסף. . . '** וכשנשאל כמה כסף העביר לבתו, השיב: **'לא יודע. כל הזמן נתנו לה, היא היתה חולה שלוש שנים, היא קנתה אוטו ועזרנו לה, היא למדה במכללה ונתנו לה. . . '** – ראו, עדותו בעמ' 24 שורות 28-29.

כאמור, האיש אישר כי בתו סרבה לחתום על תצהיר ולמסור עדות בתיק – ראו, עדותו עמ' 25 שורה 4.

לא זו בלבד שאין חולק בין הצדדים כי סעיף 9.א. להסכם הממון לא קויים על ידם, הרי שמחקירת האיש בפני וחרף הגרסה שמסר בכתבי טענותיו, עולה באופן ברור כי גם סעיף 9.ג. הופר על ידו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

האיש העיד כי לחשבון הבנק המתנהל על שמו הופקדו הכנסותיו מהביטוח הלאומי; כי היה מעביר כספים לחשבון המתנהל על שמו, מאחר שהיה 'חייב מזומן בכיס' וכי 'לפעמים נכנס כסף של יורו'... – ראו, חקירת האיש בעמ' 22 שורות 1-4.

האיש לא הכחיש כי לחשבון הבנק המשותף הופקדו רק הכנסות האשה מעבודה ומקצבאות, וכן הסך של 1,300 ₪, שחייב בהוראת הקבע מחשבון הבנק שלו לטובת חשבון הבנק המשותף ובחלק מהחודשים גם הפקדות של שכר דירה – עמ' 28 שורות 29-31 ובעמ' 29 שורות 1-2, אם כי הגם שהעיד כי השניים בקושי עשו שימוש בכסף שהופקד לחשבון הבנק המשותף, האיש ביצע משיכות מחשבון בנק המשותף בסך של 11,000 ₪ בחודש ינואר 2020 ואף משיכות כספים במזומן בסכומים המגיעים לכ-10,000 ₪ מידי חודש בשנת 2020 – ראו חקירת האיש בעמ' 29 שורות 3-7.

האיש העיד כי רק הוא שהלך לבנק ומשך כספים ולשאלה האם הוא זה אשר טיפל בעניינים הכספיים של הצדדים, השיב: 'אין היא לא רואה איך היא תלך לבנק' – עמ' 29 שורה 4 ושורה 12.

האיש העיד כי המשיך להחזיק בחשבון הבנק שהתנהל על שמו, בעוד שביחס לאישה העיד כי עד למועד הקרע הוא חושב שהאישה לא ניהלה חשבון נפרד על שמה – עמ' 22 שורות 29-32.

האיש אף העיד כי עד למשבר בחיי הנישואין האישה נתנה אמון בו – עמ' 21 שורה 22.

האיש העיד כי האישה עיוורת, כי הוא הכיר אותה כעיוורת וכי הגם שהוא מחזיק בתעודת עיוור, הרי ש: 'יש ימים שאני לא רואה ויש ימים שאני רואה. אני לקוי ראייה. יש ימים קשים ויש ימים טובים'... אני רואה קצת, אני לא עיוור לחלוטין' – עמ' 21 שורות 7-10 ושורות 19-20. עוד העיד האיש כי התנייד בעבר באמצעות אופניים חשמליות – עמ' 21 שורה 14.

48. מכל המקובץ לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי התנהלות האיש, למצער החל ממועד חתימת בני הזוג על הסכם הממון, נעדרה תום לב וחרגה מהנאמנות הנדרשת בין בני זוג במישור הכלכלי. עולה כי האיש עשה כל העולה על רוחו בכספים המשותפים לצדדים, אותם הרוויח משך השנים, זאת ללא ידיעתה או הסכמתה המפורשת של האישה ובכך מנע הגדלת המשאבים הכלכליים של הצדדים בכלל ואת חלקה של האישה בהם, בפרט. נראה כי האיש ניצל את האמון שנתנה בו האישה – ראו, עדותו בעמ' 21 שורה 22.

49. 'אמנם על פי מתווה איזון המשאבים המפורט בחוק יכול כל אחד מבני הזוג לעשות שימוש כרצונו ברכוש הרשום על שמו עד למועד איזון המשאבים, ואולם, כפי שפרטנו באריכות רבה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

בפרק המשפטי לעיל, עניין זה מוגבל ומוגדר במתחם תום הלב. פעילות שאינה תמת לב היכולה לקפח זכויות עתידיות של בן הזוג האחר היא פעילות שיש בה להצדיק בנסיבות מסוימות שימוש בארגז הכלים המפורט בסעיף 8 לחוק יחסי ממון, ואשר עיקרו חריגה מאיזון הנכסים הכולל – זכויות וחובות – מחצה על מחצה – עמ"ש (מרכז) 1447-07-17 ו.א.ב. נ' א.ב. (פורסם המאגרים האלקטרוניים).

50. עם זאת וחרף כל אשר נכתב לעיל, לא נעלמה מעיני גם תרומתו של האיש בצבירתם של נכסי המקרקעין של הצדדים, בשים לב לכך שרכישתם של נכסים אלה התאפשרה מכוח ההנחות להן היו זכאים האישה והוריה – ראו, עדות האיש בעמ' 25 שורות 10-15 וכן מחיי הנחות מהם נהנו הצדדים משך שנות הנישואין – ראו, דות האישה בעמ' 31 שורות 2-14.

כך גם אינני מתעלמת מהחובה שרבעה על האישה לעקוב אחר הפעילות בחשבון הבנק המשותף ובכך לצמצם את הנזק שנגרם בסופו של יום באי הפקדת מלוא הכנסות האיש לחשבון הבנק המשותף. אם כי לנוכח הנכות ממנה סובלת האישה אני קובעת חובה זו כחובה מוחלטת מזו שחלה על האדם הסביר.

51. אם כן, ובשקלול כל הנימוקים אשר נימנו לעיל, הואיל והאיש במעשיו צמצם את זכויותיה של האישה ברכוש המשותף, בעוד האישה צברה זכויות סוציאליות בסכומים לא מבוטלים במקום עבודתה ובהתחשב בכך כי צבירת נכסי הצדדים התאפשרה גם מהכנסותיו של האיש, כמו גם החובה (המוחלטת) המונחת על שכם האישה לפקח על הנעשה בחשבון הבנק המשותף, מצאתי כי התקיימו נסיבות המצדיקות חריגה מכלל החלוקה השווה וכי יש לסטות מחלוקת האיזון מחצה על מחצה ביחס לצבירתן של הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות של האישה במקום עבודתה, אותה מצאתי להעמיד על שיעור של 30% לאיש לעומת 70% לאישה.

ביחס ליתר הזכויות והכספים שנצברו במהלך שנות הנישואים, לרבות, כספים וחשבוניות שנצברו בחשבון הבנק המשותף של הצדדים וכספים שהופקדו בכספת הביתית, אני מורה על חלוקתם באופן שוויוני בין הצדדים.

מסקנה זו אף מתיישבת עם זכות האישה לקבלת פיצויים מכוח סעיף 10 לחוק החוזים וכאמור לעיל.

חלוקת זכויות סוציאליות

52. כאמור הצדדים לא השיגו על ממצאי חוות דעת האקטואר שהוגשה לתיק עת בחרו שלא להציג בפני המומחה שאלות הבהרה ואף לא לזמנו לחקירה על חוות דעתו.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

53. בחוות הדעת הוצעו שתי שיטות של תחשיבים לביצוע איזון המשאבים ברכוש הצדדים, האחת, בהתאם לשיטה א', שיטת היוון זכויות והשניה, בהתאם לשיטה ב', חלוקת רכוש הצדדים בהתאם לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני ומועדי מימוש, קרי, כי איזון המשאבים יעשה במועד גמילת הזכויות.

האיש כאמור ביקש להחיל את שיטה א' בעוד האישה התנגדה לכך ועמדה על החלת שיטה ב'.

לפיכך, יוכרע אופן מימוש הזכויות שצברו הצדדים משך שנות הנישואין ע"י בית המשפט.

54. הכלל המנחה בפסיקה הוא שמימוש הזכויות במסגרת האיזון יתבצע במועד גמילתן של הזכויות.

ראו בעניין זה: ע"א 809/90 מרדכי חי לידאי נ' דבורה לידאי, פ"ד מו (1) 602.

כן ראו בעניין זה את דבריו של כב' השופט, יהושע גייפמן במאמרו: **"זכויות פנסיה ונכסי פרישה"**, הפרקליט כרך מא 105, בעמ' 124-125, כדלקמן:

"כאשר מתבקש פסק-דין הצהרתי על זכויות שטרם גמלו, הפתרון הצודק והרצוי הוא לקבוע שזכויות בן-הזוג התובע ימומשו במועד בו יבשילו הזכויות . . . אין להטיל מעמסה כלכלית של תשלום חד-פעמי או תשלומים חודשיים על בן-הזוג הנתבע, בה בשעה שהזכויות טרם גמלו . . . למרות שלבית המשפט יש שיקול דעת רחב לבחור, במסגרת הסדרי הביצוע, בין החלופות השונות: מימוש במועד הבשלת הזכויות, חיוב בסכום חד-פעמי במועד חלוקת הרכוש בין בני-הזוג על פי תחשיב של אקטואר, וחייב בתשלומים ממועד חלוקת הרכוש – רצוי הוא שרק במקרה חריג ייקבע מועד אחר, שאינו מועד הבשלת הזכויות, למימוש הזכויות של בן-הזוג התובע. חריג זה יש להחיל בהסכמת הצדדים או כאשר בן-הזוג הנתבע הינו עתיר נכסים, בה בשעה שבן-הזוג התובע נתון בקשיים כספיים חמורים או נזקק לכסף למחייתו".

55. לא נעלמו מעיני פסקי הדין שניתנו בעניין זה ע"י כב' השופט אלון גביון בתמ"ש (ב"ש) 3288-03-14 ובתמ"ש (ב"ש) 59731-06-14, במסגרתם ביקש כב' השופט גביון לחרוג מהנוהג הקיים בעניין זה בקובעו כי אין לקבוע מסמרות באשר למסלול האיזון המועדף. עם זאת בהינתן ההלכה הפסוקה והנסיבות הקונקרטיות של הצדדים שלפניי, מצאתי לאמץ את שיטת חישוב ב' לחוות הדעת וסבורני כי מקרה זה אינו נמנה עם החריגים בגינם יש לסטות מהכלל המנחה באשר לאופן מימוש הזכויות במסגרת איזון המשאבים.

56. אשר על כן, משעה שמצאתי כי מקרה זה אינו נמנה עם המקרים החריגים בגינם מוצדק יהיה לסטות מכלל חלוקת הזכויות במועד גמילתן, נקבע בזאת כי חלוקת הזכויות הכספיות שנצברו

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

ע"ש הצדדים ממועד הנישואין, 03.03.1992 ועד למועד הקרע, 25.01.2022 תבוצע בהתאם
לשיטת חישוב ב', קרי לפי מועדי מימוש זכויות ובהתאם לחוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין
בני זוג שנפרדו, התשע"ד-2014, כמפורט בחוות דעת האקטואר.

בהינתן קביעתי על חלוקה לא שיוויונית בזכויות הפנסיוניות והסוציאליות של האישה,
מתבקש האקטואר להגיש, בתוך 15 יום, פסיקות מתוקנות לחתימתי (בשיעור 30% לאיש
ו-70% לאישה), כאשר מובהר בזאת כי ככל שיעלה הצורך בתשלום שכ"ט נוסף למומחה בגין
עדכון של הפסיקות, הוא יחול על הצדדים בחלוקה שווה ביניהם.

אחרית דבר,

מכל המקובץ לעיל, נפסק כדלקמן:

57. עתירת האיש בתלה"מ 20542-07-22 נדחית.

58. עתירת האישה בתלה"מ 56429-01-23 מתקבלת.

59. א. חלוקת הזכויות הפנסיוניות והסוציאליות שנצברו ע"ש האישה במהלך שנות הנישואין
ועד למועד הקרע, תבוצע בהתאם למפורט בסעיפים 51 ו-56 לפסק-הדין.

ב. הצדדים יחלקו בכספים ובחסכונות שנצברו בחשבון הבנק המשותף בחלקים שווים
ביניהם.

ג. כ"א מהצדדים יוותר עם חשבון הבנק שבבעלותו, על יתרותיו וחובותיו; לצד האחד לא
תהיה כל טענה ביחס לחשבון הבנק המתנהל ע"ש הצד האחר וחשבוניות בנק כאמור לא
יאוזנו בין הצדדים.

ד. בתוך 15 יום יגיש האקטואר פסיקות מתוקנות, אשר יביאו לידי ביטוי את האיזון
הלא שוויוני בזכויות הפנסיוניות והסוציאליות של האישה; בהוצאת חשבוניות הבנק
שמנהל כל צד על שמו ממסגרת האיזון (להבדיל מאיזון שווה שנקבע בחשבון הבנק
המשותף), ובהתאם למועד הקרע אשר נקבע בפסק-הדין ליום 25.01.22.

ה. האיש יעביר לאישה את חלקה ביתרת הכספים שהופקדו בכספת הביתית ובהתאם
למפורט בסעיף 16.ז. לפסק-הדין.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 20542-07-22 מ' נ' מ'

תלה"מ 56429-01-23 מ' נ' מ'

ו. האיש יעביר לאישה את הסכום של 430,000 ₪ בגין הפער שנוצר בעקבות החלוקה שביצעו הצדדים בנכסי המקרקעין שהיו בבעלותם, בקיזוז חלקו בכספים הנזילים אותם הוא זכאי לקבל כיום בהתאם לשיטה ב' לחוות דעת האקטואר, בצירוף הצמדה כחוק וזאת בתוך 30 יום ממועד ביצוע האיזון.

ז. טענות התובעת, לחייב את הנתבע להשיב לה את חלקה בכספי הטיול לדובאי, שלא יצא אל הפועל; את חלקו בהוצאות הבית המשותף עד לעזיבתו אותו ואת מחצית הסכום אותו העבירה לטובת כיסוי יתרת החובה שהיתה בחשבון הבנק המשותף, נידחות על ידי בהעדר הוכחה.

ח. טענות התובעת לחייב את הנתבע להשיב את מלוא הכספים שהוברחו על ידו וכן את כספי השכירות שנטל לעצמו, נידחות אף הן, הן מהטעם שלא הוכח גובהם והן מהטעם שעניינים אלה נלקחו בחשבון במסגרת השיקולים בגינם הגעתי לכלל מסקנה על ביצוע איזון לא שוויוני בחלק מהנכסים שנצברו במהלך הנישואין, כמפורט בהרחבה לעיל.

60. בנסיבות העניין ונוכח תוצאות ההליך, מצאתי לחייב את האיש בתשלום הוצאות לטובת האישה בגובה 30,000 ₪, כשסכום זה יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק ככל שלא יוסדר בתוך 30 יום ממועד מתן פסק הדין.

61. פסק-הדין מסיים את בירורן של שתי התובענות שבכותרת.

המזכירות מתבקשת לשלוח עותק מפסק-הדין לצדדים ולאקטואר אשר מונה בתיק; לסרוק את פסק-הדין במסגרת תלה"מ 56429-01-23 ולסגור את שני ההליכים שבכותרת.

פסק-הדין מותר לפרסום, ללא פרטים מזהים ובשינויי נוסח והגהה בלבד.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ה, 06 אפריל 2025, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת